

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

2 In qua naturali perfectione concepta fuerit beata Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

Neque obstat quod August. libr. 23. contra Faust. capit. 9. historiam hanc de parentibus Virginis apocrypham reputet: tum quia solum dicit, non habere autoritatem canonicæ scripturæ, quod & nos fatemur: tum etiam, quia solum illum rejicit, quatenus Faustus assererat, Ioachimum fuisse Sacerdotem ex tribu Leui, quod citatæ historiæ non dicunt, neque verum est, vt infra videbimus. Quo loco obiter aduertendum est omnes prædictos authores honorificè loqui de his parentibus Virginis, sentientes, illis nobiles, & honestæ conditionis, ac status fuisse. Quod notandum est contra hæreticos huius temporis, qui iniuriôsè de Virgine, & eius parentibus loquuntur, contra quos videri potest Canis. lib. 1. de Beata Maria, cap. 4. & lib. 4. cap. 7. Notat etiam Damasc. nomina horum parentum non vacare mysterio, quia Anna, gratiam, seu misericordiam: Ioachim verò, Dominus firmabit, seu suscitabit, interpretari possumus. Quo indicatum est eos genituros fuisse filiam, per quam Deus & misericordiam suscitaret, & gratiam confirmaret.

Dico secundo, Hæc B. Virginis conceptio non sine aliquo miraculo, & supernaturali virtute perfecta est. Ex dictis patet. Referunt enim Annam fuisse sterilem, & vitam sine prole vsque ad senectutem produxisse, & orationibus conceptionem Virginis impetrasse. Ita referunt Nicephor. Epiph. Damascen. & Gregor. Nyss. locis supra citatis, & autor libri de ortu Virginis, qui nomine Hierony. inter opera eius habetur. Vnde concluditur ratio, nam sterilem, senem, & ex sene concipere, non fit sine miraculo, sed Beata Virgo hoc modo concepta fuit, ergo. Confirmatur p̄mo ex Damasceno orat. 1. de nativ. Mar. quia decuit, vt ad summum miraculum via per miracula sterneretur, & vt in fabricâ Virginis gratia naturam iuuaret, ac prægeret, & vt parentes Virginis ad talem fructum suscipiendum se se desiderijs, & orationibus disponerent.

Dices, Maius miraculum videtur concipi ex sene sterili, quam ex sola muliere iuvene, & fecunda. Nam in priori opere deest tam efficiens, quam materia sufficiens, & vtrumque supplet Deus: in posteriori verò, materia proportionata supponitur, Deique solum vices causæ efficiens assumit. Respondetur negando antecedens, quia in priori opere non omnino deest virtus efficiens: & materialis causa, sed vtraque concurrat licet imperfecta, ideoque diuina virtute iuuantur, quanquam conceptio in reliquis omnibus fiat naturali modo, & per carnis concupiscentiam: at verò posterior conceptio, quæ ex sola femina, fit virtute Spiritus sancti, longè altiori modo fit. Quod à posteriori declaratur, primo quidem, quia qui concipitur virtute Spiritus sancti, ex vi conceptionis suæ, non est obnoxius originali peccato, qui verò concipitur ex virili semine quantumvis senili, & sterili, ex vi conceptionis debetum habet contrahendi originale peccatum, vt August. notauit, lib. 3. contra Iulian. cap. 11. Deinde, quia modus conceptionis ex Spiritu sancto proprius est Christi (vt diximus) alia verò conceptio ex parente sterili, & sene multis alijs sanctis communicata est, vt Ioanni Baptistæ, Isaac, &c. Vnde etiam sumitur coniectura hunc saltem posteriorem modum miraculosæ cõceptionis Beatam Virginem decessisse.

Ex quo etiam verisimile est, hanc Virginis conceptionem fuisse parentibus diuinitus prænuntiatam, vt apertè refertur in dict. lib. de Natiuitate Mariæ, nomine Hieronymi, & Epiph. hæref. 70. & satis indicat Gregor. Nyssen. supra dicens, Annam cum prolem à Deo postularer, nunc diuino fuisse confirmatam. Cuius verba Nicephorus vsurpauit. Et quidem si conceptio Isaac, & Ioannis Baptistæ, parentibus diuinitus nuntiata fuit, verisimile admodum est parentes Virginis hoc beneficio non fuisse priuatos,

Vnde Damasc. supra de beatissima Anna loquens, inquit, Quemadmodum prius illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem, ac promissionem Samuelis procreauit: eodem modo hæc etiam per obsecrationem, & promissionem, Dei genitricem à Deo accepit, vt ne haec quoque, cuiquam ex illustribus matronis cederet.

Vltimo verisimile ex dictis fit (quod in eodem libr. Hieron. dicitur) diuinitus reuelatum esse parentibus nomen Mariæ, sicut nomen Isaac reuelatum fuit Abraham, Genes. 17. & nomen Ioannis Baptistæ, Zachariæ, Luc. 1. Vbi etiam Elisabeth indicatur fuisse reuelatum, vt ibidem notauit Ambrosius: non est autem verisimile singulare hoc diuinæ prouidentie genus, & amoris indicium alijs concessum, virgini fuisse denegatum, quod indicauit Ambros. libr. de institut. Virginis, capit. 5. dicens, Vnde & speciale Maria Domini hoc nomen inuenit, quod significat, Deus ex genere meo. Quam nominis etymologiam, non inuenio, vnde Ambrosius sumpsit. Nam iuxta proprietatem linguæ Hebraicæ, aut Syriacæ, Maria potius stella maris, seu Domina interpretatur, vt constat ex Hieronym. libr. de nominibus Hebraicis, & Damascen. libr. 4. cap. 15. & alijs patribus, quos Canis. congerit, libr. 1. de B. Virgin. capit. 1. vbi de hoc venerando nomine copiosè, & eleganter disputat.

SECTIO II.

In qua naturali perfectione concepta fuerit Beata Virgo.

Inquiri hoc loco consequenter poterat, quo tempore Beata Virgo concepta sit. Sed in hac questione explicanda nihil est quod immoremur, supponimus enim ex Nicephor. libr. 2. cap. 3. quatuordecimo, vel decimo quinto ætatis anno (quod infra suo loco definiendum est) filium suum concepisse: vnde, si quæ in superioribus dicta sunt de tempore, quo incarnatio facta est, considerentur, facile erit tempus cõceptionis, seu natiuitatis Virginis, ad veram chronologiæ rationem reducere, saltem quod ad numerum annorū pertinet. Nam quod ad mensuram attinet, ecclesiastica traditione habemus, octauo Septembris die natam fuisse, atque adeo octauo Decembris die fuisse conceptam. Quo autem die hebdomadæ nata, vel concepta fuerit, incertum est.

Omnia ergo chronologica questione, de naturali perfectione Virginis breuiter dicendum est, corpus beatissimæ Virginis fuisse in sua specie, & sexu maximè perfectum. Ita docent omnes patres, qui de Beata Virgine scribunt. Nec potest sine temeritate negari, cum nulla autoritas, vel ratio obstat, & per se decens, ac mysterio Incarnationis maximè consentaneum sit. Primò, quia ex illo corpore Christi corpus formandum erat: ad diuinam ergo prouidentiam pertinuit accommodare medium humani, & materiam effectui aptam præparare, præsertim cum diuina virtus, quæ in hoc opere singulari modo operabatur, facilissimè hoc posset perficere. Secundò, quia decuit Christum, & Virginem esse inter se simillimos, non solum moribus, sed etiam & corporis perfectione, & affectibus. Hæc enim similitudo, & ad conciliandum amorem, & ad maiorem perfectionem pertinet: vnde hoc fuisse beatæ Brigittæ reuelatum, legitur in 1. lib. 50. & 51. reuelationum eius.

Vnde colligunt multi, Beatam Virginem propter optimam corporis complexionem cum magna moderatione animi coniunctam, nunquam in verum, ac proprium morbum incidisse, & Sophro. in Epist. Synodica, quæ habetur in 6. Synod. Act. 11. 6. Synod. dicit, corpus Virginis ab omni contagione fuisse liberum, & eius carnem, Immaculatam, & purissimam vocat, quæ sancta & immaculata dicitur in eadem 6. Synodo actiõn. 18. in edicto Constantin. Et con-

Conceptio Virginis parentibus prænuntiata. Damasc.

Nomen Maria diuinitus reuelatum parentibus. Genes. 17. Ambros.

Hieronym. Damasc. Canis.

Nicephor. Tempus natiuitatis Virginis.

Corpus beatæ Virginis in sua specie maximo perfectum.

Complexio Virginis qualis. Sophro. 6. Synod.

August.

Parentes Virginis nobiles.

Canis. Damasc.

Conceptio Virginis miraculosa.

Niceph. Epiph. Damascen. Greg. Nyss.

Obiectio.

Respons.

August.

Hieronym. Epiph. Greg. Nyss. Nicephor.

Et coniectura adducta de Virginis perfectione, & cum Christo similitudine, hoc satis confirmant, vt recte Caiet. docuit opusculo de spasmio Virg. & Galatinus libr. 7. cap. 10. quanquam Abulens. quaest. 13. in capit. 12. Leuit. contrarium ex parte sentiat, sine fundamento tamen, vt latius tractauimus infra de Christi conceptione disputantes.

Caiet.
Galatin.
Abul.

Pulchritudo
Virginis cor-
poris quanta
Antonin.
Richardus
Vici.
Greg. Naz.
A. d. r. Ieros.

Secundo colligitur Beatam Virginem praeditam fuisse honestissima corporis pulchritudine, vt late docuit Anton. 4. par. theologali tit 15. cap. 10. §. 2. & colligitur ex Ricardo Victorin. capit. 26. in Cantica, vbi dicit fuisse, vultu Angelico, tam corpore, quam mente, accommodans illud. *Tota pulchra es amica mea.* Vnde Gregor. Naz. in Christo patien. ante med. sic inquit. *O Virgo, forma qua nitore ceteras praes, & Andreas Ieroso. ferm. de assumptione sic ad Virginem loquitur, Eximia pulchritudo, a Deo sculpta statua, recte descripta.* Vnde pulchritudo Rachel, & similitum mulierum veteris testamenti figura fuit pulchritudinis Virginis. Huic denique veritati consentanea sunt, quae de forma Virginis refert Niceph. lib. 2. cap. 23. Ratio praeterea sumpta ex similitudine cu Christo, quem priori tom. ostendimus etiam in corpore fuisse pulcherrimum, hoc ipsum confirmat. Denique ratione naturali hoc colligi potest ex principio posito. Nam corporis pulchritudo ex optima complexionem, & proportione membrorum nascitur, corpus autem Virginis fuit optime temperatum, omnia etiam eius membra perfectam proportionem habuerunt, ergo. Addunt vero grauisimi Theologi talem fuisse Virginis pulchritudinem, vt eam intuentes non nisi ad castitatem, & pudicitiam excitaret. Ita docuit D. Tho. in 3. d. 3. q. 1. art. 2. quaest. inculca 1. ad 4. qui merito adiungit, hunc fuisse singularis gratiae effectum, quia sola naturalis forma, aut virtus, vel modestia ad illum non sufficeret. Praesertim cum addat Alen. 3. par. q. 9. m. 3. art. 1. Beatam Virginem suo aspectu concupiscentiae motus extinxisse. Quod videtur prius docuisse Ambr. libr. de insti. Virg. c. 7. vbi sic inquit. *Tanta erat eius gratia, vt non solum in se virginitatem seruaret, sed etiam, si quos inuiseret, integritatis in se conseruaret.* Idem docuit S. Bonaueptur. in 3. distinct. 3. 1. p. artic. 2. q. 3. Gab. q. 2. art. 3. dub. 1.

Nicephor.

Pulchritudo
Virginis ca-
stissimis, in-
centissimis.
D. Thom.

Alen.

Ambr.

Bonaueptur.

Anima Vir-
ginis perfe-
ctissima.

Vltimo addendum est Beatam Virginem animam perfectissimam fuisse sortitam. Haec conclusio fortius persuaderi potest omnibus testimoniis, & rationibus, quibus perfectionem corporis confirmauimus. Primum quidem, quia perfectio animae magis necessaria est, quam corporis. Secundo quia similitudo in perfectione animae nobilior est, quam corporis. Tertio quia anima accommodari debet corpori, & contrario Quarto denique, vt perfectissima gratia haberet proportionatum naturae fundamentum. Quanta vero fuerit tota haec perfectio, & an cum perfectione Adae, aut Euae, conferri possit, nec multum refert, neque in hoc certum aliquid definiiri potest.

SECTIO III.

Vtrum Beata Virgo ex tribu Iuda, & ex stirpe David originem duxerit.

D. Thom.

De genealogia Christi tractat D. Thom. infra, quaest. 31. art. 1. 2. & 3. disputans enim de Christi conceptione, consequenter differit de illius genealogia, & origine secundum carnem. Quia tamen genealogia Christi, & Virginis eadem est, quoniam Christus non habet humanam originem, nisi per matrem, ideo breuiter hoc loco rem totam expediemus. Faustus igitur haereticus (vt est apud August. libr. 23. contra illum, cap. 3. & 4.) asseruit Christum, si non fuit genitus ex Ioseph, non potuisse esse ex familia David, quia Beata Virgo non erat ex illa tribu, sed ex Leuitica, cum esset cognata Elisabeth, Luc. 1. Gnostici autem haeretici de stirpe Mariae por-

August.

Luc. 1.

tentum librum scripserunt, quem confutat Epiphani. pha. haeretic. 26.

Dicendum vero primo est Beatam Virginem duxisse originem ab Abraham, & Iacob ex tribu Iuda per familiam David. Est res certa de fide. Quia ex scriptura constat Christum fuisse promissum Abraham. Genes. 18. & 22. & Iacob Genes. 28. constat etiam fuisse de tribu Iuda. Gen. 29. & ad Hebr. 7. & filium David, Matth. 1. ad Rom. 1. & ex variis locis Euangeliorum constat, communem sensum omnium Hebraeorum fuisse, Messiam futurum fuisse filium David. Matth. 22. Marci 12. Luc. 20. Ioan. 7. Quod etiam satis conuincitur ex promissionibus factis David 2. Reg. 7. & Psal. 131. quas in Christo fuisse impletas testatur Angelus Luc. 1. Denique etiam inter gentes adeo haec fama percrebuit, vt Vespasianus, & Domitianus, omnes, qui erant de stirpe David, interficere tentauerint, eo quod ex illa progenie Regem nasciturum andijissent, qui omnibus dominaretur. Euseb. lib. 3. hist. c. 17. & 18. Haec autem omnia non possunt in Christum conuenire nisi ratione matris, cum secundum carnem patrem non habuerit.

Dices, Christus dicitur in Euangelio filius Ioseph, ergo vt dicitur, filius David, aut Iudae, satis est, quod Ioseph fuerit ex tribu Iuda, & familia David, etiam si Beata Virgo non esset ex illa tribu, quia Christus fuit veluti adoptatus filius Ioseph iure coniugij inter Mariam, & Ioseph, hoc autem satis esse indicant Origenes lib. 1. super Epistolam ad Rom. & August. libr. 2. de consensu Euangel. cap. 2. Respondetur, certum esse debere Christum non tantum hac ratione, sed quia vere carnem sumpsit ex filia David, dici, ac vere esse ex familia David, vt bene docuit August. lib. 23. contra Fauf. cap. 8. 9. & 10. & Euseb. lib. 7. de Demonstratione. Evangelic. cap. 5. & 6. & indicat Athanas. lib. 1. de humana natura, suscepta non longe a fine. Et probatur, quia aliis sicut Christus, non vere fuit sed existimabatur filius Ioseph, ita non vere esset de tribu Iuda, quod est contra Paulum, nec secundum veram successionem, & originem a David descenderet, contra illud Psal. 131. *De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.* Quod testimonium de Christo interpretans Petrus Actor. 2. citat. *De fructu lumbi eius sedere super sedem eius, & Terull. libr. de carne Christi, cap. 21. similiter legit, De lumbis David.* Constat igitur Beatam Virginem contentam fuisse in lumbis David, & propterea Christum dici, *Fructum lumborum eius.* Quod exposuit Isai. capit. 11. dicens, *Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet.* Supra enim ex Hieronymo. & alijs patribus interpretati sumus, hanc virgam esse Virginem, florem autem, Christum, qui propterea dicitur. *Leo de tribu Iuda, radix David.* Apocal. 5. Ac denique Paul. ad Roman. 1. *Qui factus est (inquit) ei ex semine David secundum carnem.* Nec interpretatio Origenes admitenda vlla ratione est, quia sola adoptio, vel potius existimatio, non satis est, vt dicatur, *Factus secundum carnem ex semine David,* sicut non posset vilo modo dici factus ex semine Ioseph. Augustinus vero in priori loco solum dicit, si non esset alius modus explicandi locum Matthaei, illum posse sufficere. Consideratis tamen alijs scripturae locis: certum est quod diximus.

Sed hinc insurgit grauis difficultas: sequitur enim Matthaeum non recte narrasse genealogiam Christi, deducendo illam vsque ad Ioseph, quandoquidem hoc non satis est, vt Christus ostendatur esse ex familia David. Neque enim satisfacit vulgaris responsio, nimirum Matthaeum hoc fecisse, vt consuetudinem scripturae seruaret, narrandi genealogiam per paternam lineam. Cur enim oportuit morem hunc in Christi genealogia seruare, cum mos naturae in illius conceptione seruatus non fuerit, qui ex matre sine patre procreatus est? Quod vero quidam aiunt, cum Matthaeus Hebraeis scriberet, recens

recens